

Sygnatura akt I C 1016/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lipca 2020 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Anna Lasko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 lipca 2020 r. w Kamiennej Górze

sprawy z powództwa A. D.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki A. D. kwotę 4.800,00 zł (słownie złotych: cztery tysiące osiemset 00/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26.09.2018r. do dnia zapłaty;

II dalej idące powództwo oddala;

III zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki A. D. kwotę 677,88 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV nakazuje powódce A. D. aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w K.) kwotę 319,91 zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa, zaś stronie pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. nakazuje aby z tego samego tytułu uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze) kwotę 521,96 zł.

Sygn. akt I C 1016/18

UZASADNIENIE

Powódka A. D., po zmodyfikowaniu żądania k. 80, wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. w W.:

- kwoty 7 500 zł tytułem zadośćuczynienia za szkodę na osobie z dnia 12 października 2016 r. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 26 września 2018 r. do dnia zapłaty,

- kwoty 300 zł tytułem odszkodowania w postaci kosztów leczenia z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 26 września 2018 r. do dnia zapłaty.

Powódka wniosła o obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że w dniu 12 października 2016 r. w J. na ulicy (...), uczestniczyła w wypadku komunikacyjnym, którego sprawca miał zawartą umowę obowiązkowego ubezpieczenia posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej. Powódka podała, że wskutek wypadku doznała obrażeń ciała, a następnie podjęła zleczone przez lekarzy leczenie. Powódka podniosła, że Ubezpieczyciel wypłacił na jej rzecz 500 zł tytułem

zadośćuczynienia oraz 100 zł tytułem odszkodowania. W ocenie powódki przyznane sumy nie kompensują w sposób pełny szkody jakiej doznała.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Strona pozwana przyznała, że wypłaciła powódce łącznie 600 zł. Strona pozwana podniosła, że w wyniku zdarzenia nie doszło do rozstroju na zdrowiu powódki, a żądana przez powódkę kwota zadośćuczynienia jest wygórowana i nieadekwatna do rozmiaru doznanej przez nią krzywdy. Strona pozwana podała, że ewentualne odsetki powinny zostać przyznane od daty wyrokowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 października 2016 r. w J. na ulicy (...) na wysokości posesji nr (...) miał miejsce wypadek komunikacyjny – zderzenie pojazdów tylne - w którym uczestniczyła jako kierująca samochodem osobowym marki V. o nr. rej. (...) powódka - A. D.. Kierująca innym pojazdem - sprawczyni zdarzenia - miała zawarte obowiązkowe ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej (...) S.A. w W..

(okoliczności bezsporne)

Na miejsce zdarzenia wezwano karetkę pogotowia, którą przewieziono powódkę do Wojewódzkiego Centrum (...). Tam rozpoznano u powódki uraz skrętny szyi. Poszkodowana w chwili wypadku nie utraciła przytomności. Zalecono kontrolę lekarską w przychodni w następnym dniu oraz noszenie przez okres 3 tygodni kołnierza S.. Z powodu nasilenia dolegliwości bólowych powódka w dniu 17.10.2016 r. zgłosiła się do (...) Centrum (...) w K., gdzie rozpoznano u niej stan po kolizji oraz uraz skrętny szyi. Zalecono leczenie pyralginą oraz skierowano na dalszą, ewentualną diagnostykę w poradni chirurgicznej. W dniu 18.10.2016 r. chirurg rozpoznał u powódki zwiechnięcie, skrzywienie i naderwanie stawów wiązadeł na poziomie szyi, zalecił leczenie farmakologiczne. W dniu 28.10.2016 r. powódka udała się na kolejną wizytę do chirurga dr. W. K., który potwierdził rozpoznanie z 18.10.2016 r. W dniu 7.11.2016 r. powódka była konsultowana neurologicznie u dr M. K., która stwierdziła u powódki zespół bólowy kręgosłupa szyjnego oraz bóle i zawroty głowy. Zaleciła powódce noszenie kołnierza ortopedycznego przez 2 godziny dziennie, rehabilitację oraz wdrożyła leczenie O. U.. Powódka była rehabilitowana w K. w Fizjoterapii; zastosowano prądy, tens, masaż suchy, laseroterapię. W dniu 12.12.2017 r. powódce wykonano badanie MR kręgosłupa szyjnego, które wykazało zniesienie lordozy szyjnej, poza tym nie wykazało zmian urazowych. Ze względu na doznawany ból powódka była konsultowana kolejno przez neurologa w dniu 27.02.2017 r., ortopedę – traumatologa w dniu 20.06.2017 r., chirurgów w lipcu i sierpniu 2017 r. oraz styczniu 2018 . Powódka na zwolnieniu lekarskim przebywała przez okres ok. 2 miesięcy.

Dowód: karta czynności ratunkowych k.8, karta informacyjna k. 8v, porada ambulatoryjna k. 9, historia zdrowia k. 9v-11, konsultacja neurologiczna k.11v-12, historia zdrowia k. 12v, karta konsultacyjna k. 13v, historia zdrowia k. 14-15, zaświadczenie k. 15, konsultacja neurologiczna k. 16, karta konsultacyjna k. 16v, skierowanie do poradni k. 17, historia zdrowia k. 17v-18, zaświadczenia lekarskie k. 19.

Powódka poniosła koszt wizyt lekarskich w kwocie 400 zł.

Dowody: paragony fiskalne k. 23-24, faktura Nr (...) k. 23v.

W dniu 26.08.2018 r. powódka zgłosiła Ubezpieczycielowi szkodę na osobie. Zażądała zapłaty zadośćuczynienia w kwocie 14 000 zł oraz zwrotu kosztów leczenia w kwocie 400 zł.

Dowody: zgłoszenie szkody osobowej k. 20, wydruk emaila k. 21.

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powódce kwoty 500,00 zł tytułem zadośćuczynienia i 100,00 zł odszkodowania tytułem kosztów leczenia.

(okoliczności bezsporne)

Przed wypadkiem powódka nie odczuwała żadnym dolegliwości. Po wypadku doznaje zawrotów głowy, bólów głowy, bólów kręgosłupa promieniującego do odcinka lędźwiowego.

Dowód: zeznania powódki z dnia 13.03.2019 r. e-protokół rozprawy od 00:07:32 do 00:15:58 k.41, zeznania powódki z dnia 29.07.2020 r. e-protokół rozprawy od 00:01:24 do 00:02:53 k.91.

Stan po urazie skrętnym kręgosłupa odcinka szyjnego spowodował u A. D. czteroprocentowy długotrwały uszczerbek na jej zdrowiu.

Dowód: opinia lekarska biegłego M. J. k.53-57.

Sąd zważył co następuje:

Ustalenia faktyczne znajdują podstawę przede wszystkim w dokumentacji medycznej związanej z leczeniem i rehabilitacją powódki, opinii sądowej, przedłożonych rachunków, a także w oparciu o zeznania samej powódki. Poza sporem pozostawał fakt, że strona pozwana co do zasady ponosiła odpowiedzialność za skutki zdarzenia z 12.10.2016 r. oraz to, że dotychczas wypłaciła powódce zadośćuczynienie w kwocie 500 zł oraz kwotę 100 zł kosztów leczenia. Spór dotyczył zasadności przyznania powódce dalszej sumy zadośćuczynienia oraz zwrotu kosztów leczenia ponad przyznaną sumę 100 zł.

Powódka wystąpiła z dwoma żądaniami tj. o zadośćuczynienie za uszczerbek na zdrowiu związany z czynem niedozwolonym oraz o naprawienie szkody związanej z jej leczeniem.

W zakresie dochodzonego zadośćuczynienia podstawa materialnoprawna roszczenia znajduje się w przepisie art. 445§1 k.c., który stanowi, że w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym (regulującym kwestię odszkodowania za szkodę na osobie) sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Roszczenie powódki związane jest z umową ubezpieczenia jaką łączyła sprawcę kolizji z dnia 12 października 2016 r. z Ubezpieczycielem – stroną pozwaną. Przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony (art. 822 § 1 k.c.). Strona pozwana – (...) S.A. w W. ponosi gwarancyjną odpowiedzialność za skutki zdarzenia drogowego z udziałem powódki. Granicę tej odpowiedzialności wyznacza przepis art. 361 § 1 k.c., który stanowi, że zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Warto zaznaczyć, że strona pozwana przyjęła na siebie odpowiedzialność co do zasady za skutki wypadku. Postępowanie likwidacyjne zainicjowane zgłoszeniem Ubezpieczycielowi szkody w dniu 26 sierpnia 2018 r. zostało zakończone decyzją o przyznaniu A. D. zadośćuczynienia w kwocie 500 zł. Taka suma jednak nie w pełni rekompensuje następstwa kolizji z 12.10.2016 r. Mając na uwadze w szczególności obrażenia ciała, jakich doznała powódka i okoliczności towarzyszące jej cierpieniom należy uznać, że ogólna suma zadośćuczynienia winna ulec podwyższeniu.

W orzecznictwie podkreśla się, że zadośćuczynienie pieniężne, o którym mowa w art. 445 § 1 kc, ma na celu naprawienie szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych, dlatego ustalając kwotę zadośćuczynienia, należy mieć na uwadze rozmiar cierpień fizycznych związanych z zaistnieniem wypadku, jak i dolegliwości bólowe powstałe w następstwie urazu oraz długotrwałego leczenia (por. wyr. SA w Białymstoku z 1.2.2005 r., III APa 9/04, OSA 2005, Nr 12, poz. 33; zob. także wyr. SN z 18.11.2004 r., I CK 219/04, L.). Jak podkreślił Sąd Najwyższy w wyroku z 11.07.2000 r. zadośćuczynienie pieniężne obejmuje zarówno cierpienia fizyczne, jak i cierpienia psychiczne (por. wyr. SN z 11.7.2000 r., II CKN 1119/98, niepubl.). W piśmiennictwie zwraca się uwagę, że zadośćuczynienie realizować ma trzy podstawowe funkcje: kompensacyjną, represyjną i prewencyjno-wychowawczą, przy czym kompensacja krzywdy ma odmienny charakter niż kompensacja szkody majątkowej – polega na wynagrodzeniu cierpień, jakich pokrzywdzony doznał w wyniku czynu niedozwolonego, dlatego wysokość

zadośćuczynienia jest w pierwszym rzędzie uwarunkowana intensywnością cierpienia i czasem ich trwania (zob. wyr. SN z 29.9.2004 r., II CK 531/03, L.).

Nie sposób zmierzyć bólu. Każdy człowiek ma przecież inny próg tolerancji na cierpienie. Przede wszystkim należy mieć na względzie fakt, że powódka jest osobą młodą, aktywną zawodowo. Biegły lekarz sądowy, po zbadaniu powódki i analizie zebranej dokumentacji medycznej z leczenia powódki, ocenił, że wystąpił u niej 4 % długotrwały uszczerbek na zdrowiu. Wskaźnikami poniesionego trwałego uszczerbku na zdrowiu do określenia wysokości należnego zadośćuczynienia należy posługiwać się subsydiarnie. Powódka korzystała z zabiegów rehabilitacyjnych. Jak podała, pomimo upływu ponad 3 lat od kolizji, utrzymują się u niej dolegliwości bólowe ze strony kręgosłupa oraz głowy. W opinii biegłego sądowego dolegliwości bólowe spotęgowały istniejące przed wypadkiem niewielkie zmiany zwyrodnieniowo wytwórcze i dyskopatyczne kręgosłupa. Należy również pamiętać o tym, że powódka przez około 2 miesiące przebywała na zwolnieniu lekarskim. Biorąc pod uwagę wszystkie te okoliczności, jak również stopień i czas trwania cierpienia psychicznego i fizycznego, pozytywne prognozy na przyszłość w leczeniu, a z drugiej strony fakt, że doznany uszczerbek nie ma charakteru trwałego i leczenie powódki nie było inwazyjne, Sąd doszedł do przekonania, że należne zadośćuczynienie wynosi 5 000 zł, a przy zapłaceniu 500 zł należało zasądzić od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 4 500 zł. Taka suma z jednej strony nie będzie stanowiła jedynie zadośćuczynienia symbolicznego, a z drugiej - pozwoli zniwelować przykre dla powódki następstwa wypadku z 12.10.2016 r.

Drugie żądanie powódki dotyczyło przyznania odszkodowania w kwocie 300 zł. Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 444§1 in principio k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Należy stwierdzić, że powódka przedłożyła za leczenie rachunki na łączną kwotę 400 zł. Okoliczność, że powódka rzeczywiście poniosła takie koszty jest niewątpliwa, gdyż daty wystawienia paragonów korespondują z terminami wizyt lekarskich, na co wskazuje przedłożona dokumentacja medyczna. Koszty prywatnej opieki lekarskiej pozostają w normalnym związku przyczynowym z kolizją drogową z dnia 12.10.2016 r., a przy tym nie są zawyżone. Oczywistym jest, że podjęcie leczenia służy niwelowaniu skutków zdrowotnych doznanego urazu. Powódce należał się zwrot poniesionych wydatków na łączną kwotę 400 zł. Ubezpieczyciel wypłacił powódce dotychczas 100 zł z tego tytułu, w związku z czym należało zasądzić dopłatę kwoty 300 zł na koszty leczenia.

Orzeczenie w zakresie odsetek zapadło w oparciu o przepis art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którego brzmieniem zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Należy wskazać, że zgłoszenie szkody nastąpiło 26 sierpnia 2018 r., dlatego odsetki przysługują powódce od dnia 26.09.2018 r. do dnia zapłaty, to jest zgodnie z żądaniem pozwu.

Z przytoczonych względów, mając na uwadze treść przytoczonych przepisów ustawy należało zasądzić od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 4 800 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26.09.2018 r. do dnia zapłaty, o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku. Żądanie powódki o zasądzenie zadośćuczynienia ponad przyznaną wyrokiem sumę zostało oddalone, o czym orzeczono w punkcie II sentencji.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu zapadło o regułę zawartą w art. 100 zd. 1 k.p.c., zgodnie z którą w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Powódka wygrała sprawę w 62 %, zaś strona pozwana w 38 %. Do kosztów postępowania powódki należały: 390 zł opłaty sądowej, 1 800 zł kosztów zastępstwa procesowego oraz 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa; łącznie 2 207 zł. Do kosztów postępowania strony pozwanej należały koszty zastępstwa procesowego – 1 800 zł, koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa – 17 zł; łącznie - 1 817 zł. Po wzajemnym rozdzielaniu (1 368,34 zł – 690,46 zł) zasądzone od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 677,88 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, o czym orzeczono w punkcie III wyroku.

W identycznych proporcjach, jak w odniesieniu do kosztów procesu, należało rozliczyć tymczasowo wyłożone przez Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze wydatki na wynagrodzenie biegłego, które wyniosły łącznie 841,87

zł. Tym samym, w punkcie IV wyroku, nakazano powódce uiszczenie kwoty 319,91 zł, zaś stronie pozwanej kwoty 521,96 zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.